

Abstrakt

Název: Efekt peroneální funkční elektrostimulace na chůzi pacientů po cévní mozkové příhodě

Cíl: Cílem práce bylo porovnat terapeutický efekt dvou klinických přístupů v aplikaci peroneální funkční elektrostimulace na rychlost a vytrvalost chůze a míru spasticko-paretické poruchy hybnosti akra dolní končetiny u dospělých pacientů v chronické fázi cévní mozkové příhody s foot drop syndromem.

Metody: Otevřená, randomizovaná, kontrolovaná klinická pilotní studie, kombinující řízený a pragmatický experiment, a to porovnáním dvou různých klinických přístupů v aplikaci peroneální funkční elektrostimulace. U pacientů ve skupině „A“ (n=14) měla intervence formu ambulantního, přesně řízeného a intenzivního tréninku chůze s funkčním elektrostimulátorem pětkrát týdně v období čtyř týdnů, ve skupině „B“ (n=13) byli pacienti po stejné období vybaveni vlastním stimulátorem a používali ho v průběhu celého dne při běžné chůzi v domácím prostředí a jeho okolí v rámci své komunity.

Výsledky: Po dokončení čtyřtýdenní intervence nebyl mezi oběma skupinami zaznamenán statisticky významný rozdíl ve změně žádného ze sledovaných parametrů rychlosti a výkonnosti chůze a míry spasticko-paretické poruchy hybnosti akra dolní končetiny. Výsledky pilotní studie naznačují, že by oba klinické přístupy mohly být u dospělých pacientů v chronické fázi cévní mozkové příhody s foot drop syndromem srovnatelně přínosné.

Klíčová slova: funkční elektrostimulace, cévní mozková příhoda, spastická paréza, foot drop syndrom, chůze